

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
Юридичний факультет

10 грудня 2015 року
ПРАВА ЛЮДИНИ В МІЖНАРОДНОМУ
ТА НАЦІОНАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ
Збірник тез Всеукраїнської науково-практичної конференції

10 декабря 2015 года
ПРАВА ЧЕЛОВЕКА В МЕЖДУНАРОДНОМ
И НАЦИОНАЛЬНОМ ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВЕ
Сборник тезисов Всеукраинской научно-практической конференции

10 December 2015
HUMAN RIGHTS IN INTERNATIONAL
AND NATIONAL LEGISLATION
Conference Proceedings

Київ – 2015

УДК 34
ББК 67.62 УКР
С 89

Рекомендовано Вченою радою юридичного факультету
(Протокол № 6 від 17 грудня 2015 року).

Права людини в міжнародному та національному законодавстві:
Збірник тез Всеукраїнської науково-практичної конференції /
(10 грудня 2015 р., м. Київ, Україна) / Упор. к.ю.н. Головка Л.О. – /
К.: НУБіП України, 2015. – 264 с.

У збірнику тез конференції подані наукові здобутки провідних
науковців та молодих вчених, які присвячені сучасним тенденціям
розвитку національного законодавства.

Для студентів, аспірантів, викладачів, докторантів,
практикуючих юристів.

Робочі мови конференції: українська, російська, англійська.

Усі матеріали подаються в авторській редакції

**Погляди авторів, викладені в цьому збірнику не завжди
відображають погляди організаторів Всеукраїнської науково-
практичної конференції «Права людини в міжнародному та
національному законодавстві» (10 грудня 2015 р., м. Київ, Україна).**

Ця праця є нерозривною. Жодна частина цього видання не може
бути використана будь-яким способом та в будь-якій формі без
позволення ліцензії власників інтелектуальних прав.

Надруковано до друку 11.02.15
Ум. друк. арк. 15,3
Наклад 100 прим.

Формат 60x84/16
Обл.-вид.арк. 15,0
Зам. № 8321

Віддруковано у редакційно-видавничому відділі НУБіП України
вул. Героїв Оборони, 15, Київ, 03041
тел.: 527-81-55

© Автори текстів, 2015

© Національний університет біоресурсів і природокористування
України, 2015

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА, ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА, КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО, ПРАВА ЛЮДИНИ ТА МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО	9
1. Безпала В.В. РОЛЬ ЮРИДИЧНОЇ ТЕХНІКИ В ЗАКОНОТВОРЧІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	9
2. Бульба А.С. ПИСЬМОВА ЗГОДА ЗАКОННОГО ПРЕДСТАВНИКА АБО ВІДПОВІДНОГО ОРГАНУ ЯК УМОВА ПРЕДСТАВНИЦТА ІНТЕРЕСІВ ГРОМАДЯНИНА АБО ДЕРЖАВИ У СУДІ ПРОКУРОРОМ.....	12
3. Васильчук С. ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ МІСЦЯ ПРАВОСВІДОМОСТІ ТА ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ В РОЗБУДОВІ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ.....	14
4. Вісьолкін Д.Р., Скляр Я.В. ДО ПРОБЛЕМ ВИЗНАЧЕННЯ СУБ'ЄКТА ПРАВА.....	18
5. Волкович П. В. КОРУПЦІЯ ЯК СОЦІАЛЬНЕ ЯВИЩЕ.....	21
6. Грив Р. ЗАСТОСУВАННЯ НОРМОТВОРЧОЇ ТЕХНІКИ ПРИ РОЗРОБЦІ ЗАКОНОПРОЕКТІВ В УКРАЇНІ.....	23
7. Качур В. ДО ПИТАННЯ ПРО ПОНЯТТЯ «ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАКОНОДАВСТВА».....	26
8. Коваленко Ж.А. НАЛЕЖНИЙ МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ЯК ПРЕВАЛЮЮЧИЙ ДЕТЕРМІНАНТ ВИЗНАЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ.....	29
9. Кухар О. ТЕХНІКО-ЮРИДИЧНІ ПОМИЛКИ В НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТАХ: ПОНЯТТЯ ТА ЇХ ВИДИ.....	32
10. Ладиченко В.В. ПРАВО ЛЮДИНИ НА ПИТНУ ВОДУ.....	35
11. Лактіонов А. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМИ ДЕРЖАВНОГО РЕЖИМУ ПІВНІЧНОЇ КОРЕЇ.....	38
12. Літвінчук О.В. ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ ГЕНДЕРНО-ПРАВОВОЇ ЕКСПЕРТИЗИ.....	40
13. Мельник В. ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ.....	43
14. Оніщук О.О. ПОНЯТТЯ КОНСТИТУЦІЇ ЯК ОСНОВНОГО ЗАКОНУ.....	46
15. Павлюк І.В. ГРОМАДСЬКА ЕКСПЕРТИЗА.....	48

вироблення правильної технології так і в законопректуванні вироблення та впровадження правильної нормотворчої техніки забезпечить якість та надійність розроблених законів.

Список використаних джерел:

1. Ткачук А. Законодавча техніка: навч. посіб. – К.: ІКЦ «Легальний статус», 2011. – с. 36.
2. Косович В. Правотворчі помилки – як наслідок помилок у правотворчій техніці // Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні. Матеріали XV регіональної науково-практичної конференції. – Львів, 2009. – с. 15.
3. Скаун О.Ф. Теорія держави і права: Підручник / Пер. з рос. – Харків: Консум, 2001. – с. 549.
4. Prof. Keith Patchett. Встановлення та дотримання стандартів розробки законопроектів//Матеріали курсу нормопроекування, підготовленого Центром законодавчих студій сера Вільяма Дейла в Інституті поглиблених правничих студій Університету Лондона.
5. Методичні рекомендації Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України // заг. ред.: Крижанівський Володимир Петрович // К. – 2007 р.

УДК 342

**ДО ПИТАННЯ ПРО ПОНЯТТЯ «ЕФЕКТИВНІСТЬ
ЗАКОНОДАВСТВА»**

Качур В.О.,

*к.ю.н., доцент, завідувач кафедри теорії та історії держави і права
Національного університету біоресурсів і природокористування
України*

Проголошення України демократичною, соціальною і правовою державою зумовило необхідність всебічного розгляду проблеми ефективності законодавства. Незважаючи на те, що категорія «ефективність законодавства» широко використовується як в теорії права, так і в галузевих юридичних науках, слід констатувати відсутність однозначного розуміння її поняття, змісту, критеріїв, умов та шляхів підвищення.

Характеризуючи правову категорію «ефективність законодавства», ми повинні пам'ятати про те, що вона складається з двох окремих понять «ефективність» та «законодавство», розуміння яких є неоднозначними.

Сучасний словник іншомовних слів визначає ефективність [від англ. *effective* – дія, вплив] як здатність забезпечувати результативність (ефект) процесу, проекту тощо, яку обчислюють як відношення ефекту (результату) до витрат, що забезпечили цей результат [1, с. 179]. Визначимо, що, крім правників, категорією «ефективність» оперують і представники економічної науки [2, 3, 4].

Щодо поняття «законодавство», то сьогодні відсутній єдиний підхід до його розуміння, як на доктринальному рівні, так і на рівні чинних законів. Так, існує три основних підходи щодо поняття законодавства та його обсягу: 1) обсяг законодавства обмежують лише законами; 2) до складу законодавства включають нормативно-правові акти лише вищих органів державної влади (парламенту, глави держави та уряду); 3) законодавством охоплюються всі нормативно-правові акти, прийняті відповідно до своїх повноважень державними органами та органами місцевого самоврядування, а також їх повноважними посадовими особами відповідно [5, с. 17-18].

Не внесли ясності у розуміння «законодавства» ні рішення Конституційного Суду України від 09 липня 1998 р. № 12-рп/98 [6], ні проект Закону України «Про нормативно-правові акти» (реєстр. № 1409 від 01 грудня 2010 р.) [7]. Зауважимо, що текст цього законопроекту до другого читання від 17 жовтня 2012 р. взагалі не містить визначення поняття «законодавство» [7].

Закономірно, що така неоднозначність розуміння цих двох понять спричинює формування різних підходів до визначення поняття «ефективність законодавства». Так, В. С. Горбань виокремив такі групи теорій, в межах яких розглядається проблема ефективності законодавства: 1) позиції і погляди, які сформувалися і продовжують виникати на основі теорії управління (охоплює три відмінні напрями – апіорістичні теорії та уявлення, що зводять питання про ефективність до здатності досягати поставлених цілей; апостеріористичні теорії, в яких центральним моментом визначення ефективності дії законодавчої вимоги є певний результат, та теорії проектного менеджменту законодавства); 2) теорії ефективності законодавства, що базуються на уявленнях про конфліктність соціальних інтересів; 3) теорії інших (не правових) факторів; 4) теорія вибору між доцільністю та нормативною дією; 5) теорія правової рефлексії [8, с. 125-134].

Це, у свою чергу, дозволяє погодитися з твердженням А. О. Нечипоренко про те, що «усі спроби і намагання визначити поняття «ефективність законодавства» завершуються констатуванням того факту, що дана проблематика є багатоаспектною та надзвичайною складною, не

може бути вирішена однозначно, та є відображенням динамічного розвитку, трансформації суспільства» [9, с. 46-47].

Таким чином, визначення поняття «ефективність законодавства» залежить передусім від того, як будуть вирішені такі питання: 1) які критерії слід покласти в основу визначення ефективності загалом та 2) який підхід до розуміння законодавства слід визнати єдиноприйнятним у правовій доктрині та закріпити його на законодавчому рівні. А це, у свою чергу, потребує удосконалення теоретико-методологічних підходів до дослідження проблеми ефективності законодавства.

Список використаних джерел:

1. Сучасний словник іншомовних слів [Текст] : близько 20 тисяч слів і словосполучень / НАН України, Ін-т мовознав. ім. О. О. Потебні ; уклад.: О. І. Скопченко, Т. В. Цимбалюк ; відп. ред. Г. П. Півторак. – К. : Довіра, 2006. – 790 с.
2. Дадаян В. С. Системология экономических категорий [Текст] / В. С. Дадаян, А. А. Тавадян ; РАН, Центр. экономико-матем. ин-т. – Москва : Наука, 1992. – 108 с.
3. Лобай Р. Теоретичні підходи до визначення ефективності економічної діяльності / Р. Лобай // Ефективність державного управління [Текст] : зб. наук. пр. – 2013. – Вип.36 – С. 353-361.
4. Череп А. В. Ефективність як економічна категорія / А. В. Череп, Є. М. Стрілець // Ефективна економіка [Електронний ресурс]. – № 5. – 2013. – Режим доступу : <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=1727>
5. Євграфова Є. П. Система національного законодавства в контексті права (лібертарно-легістський підхід) : моногр. [Текст] / Є. П. Євграфова. – К. : КНТ, 2007. – 184 с.
6. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням Київської міської ради професійних спілок щодо офіційного тлумачення частини третьої статті 21 Кодексу законів про працю України (справа про тлумачення терміну "законодавство") від 09 липня 1998 р. № 12-рп/98 [Електронний ресурс] // Офіційний сайт Конституційного Суду України. – Режим доступу: <http://csu.gov.ua/uk/doccatalog/list?currDir=8835>
7. Проект Закону про нормативно-правові акти » [Електронний ресурс] // Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=39123
8. Горбань В.С. Понятие, теория и проблемы формирования общей концепции эффективности законодательства [Текст] / В. С. Горбань. – Москва : Юриспруденция, 2009. – 160 с.

9 Чичиретко А. О. Ефективність законодавства як соціально-правової основи розвитку і вдосконалення суспільства [Текст] / А. О. Чичиретко // Вісник України. - 2013. - № 2. - С. 43-48.

УДК 343.211.3:347.962

НАЧЕЛІШІЙ МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ЯК ПРЕВАЛЮЮЧИЙ ДЕТЕРМІНАНТ ВІПРАВЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ

Коваленко Ж.А.,

*ст. викладач I курсу факультету економіки, менеджменту та права
Київського національного торговельно-економічного університету**

У процесі становлення та впровадження принципів демократії одним з основних фактором визначення рівня розвитку будь-якої держави й суспільства в цілому є належний механізм забезпечення прав і свобод людини. Точка реформування прокуратури України відповідно до європейських стандартів зумовлює актуалізацію дослідження щодо впливовості діяльності прокуратури України в системі органів державної влади в Україні і за її межами.

Проблематику щодо конституційно-правового статусу прокуратури України досліджували Л. Грицаєнко, В. Долежан, М. Бобак, М. Мішко, С. Подкопаєв, О. Толочко, Ю. Шемшученко та ін. Основні питання впливового механізму забезпечення прав і свобод людини як преваляючого детермінанта визначення конституційно-правового статусу прокуратури України залишились поза увагою як науковців, так і практиків.

І основним визначеного впливає мета дослідження: визначити конституційно-правовий статус прокуратури України в контексті належного забезпечення прав і свобод людини.

Щодо цього слід зауважити, що нині існують різні концептуальні підходи щодо визначення конституційно-правового статусу прокуратури: приналежність прокуратури до судової гілки влади, функціонування як самостійного органу (контрольно-наглядового) тощо. Правова доктрина України, втілюючи авторитарну фірму побудови влади, закріпила функціонування прокуратури України як державного органу в механізмі державної

Насловий верифікатор: к.ю.н., доцент кафедри правознавства Київського національного торговельно-економічного університету Мушенюк В.В.